

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 56: Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove. (Ændret klagestruktur m.v.). Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 5/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Formålet med dette lovforslag er at harmonisere klagestrukturen på skatte- og afgiftsområdet, og det drejer sig om op imod 40 forskellige love, der skal ændres.

Hovedreglen bliver, som det fremgår af teksten, at afgørelser kun kan påklages én gang, og at Landsskatteretten i afgørende sager bliver klageinstans. Der skal fremover betales gebyrer for alle klager til Landsskatteretten, p.t. er det 600 kr., og virkningsdatoen bliver den 1. april 1998, dog for visse af områderne for toldområdet bliver det senest den 1. oktober 1999.

Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget, fordi vi mener, det vil øge rigtigheden i og tilfiden til konkrete afgørelser, og vi ser det også som en fordel, at Told- og Skattestyrelsen bliver mest muligt uafhængig ved klagebehandlingen. Man skal jo i høj grad fra styrelsens side rådgive de lokale told- og skatteregioner.

Omkring konsekvenserne i øvrigt af dette lovforslag så accepterer vi også, at man nedlægger tre nævn, nemlig Momsnævnet, Motornævnet og Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene.

Vi er også enige i, at der må ske en omplacering af ressourcerne internt i departement og styrelser osv. for at klare disse omlægninger af opgaverne.

Der blev udarbejdet en rapport i april 1997 af en arbejdsgruppe, og der var jo en meget venlig modtagelse af denne rapport. Lovforslaget har været til høring, og det var rapporten i sin tid også, og de er blevet positivt modtaget, så vi kan i helhed anbefale lovforslaget gennemført.

Jens Løgstrup Madsen (V):

I Danmark har vi et meget kompliceret skattesystem, et skattesystem, som ofte efterlader skatteyderne i en meget vanskelig situation uden gode muligheder for at håndhæve deres rettigheder.

Venstre er på borgernes side. Vi ønsker et enklere skattesystem, og vi ønsker at styrke retssikkerheden i det bestående skattesystem, som vi har.

Der er gode ting i det forslag, som skatteministeren på regeringens vegne her har lagt frem. Fra Venstres side synes vi, at det kan være en god tanke, at vi samler klageadgangen. Der er mange gode ting i, at sidste administrative klageinstans er Landsskatteretten, men det afgørende er, hvordan og hvorledes de procedurer, der skal bruges i forhold til Landsskatteretten, bliver, og dér havde vi gerne set, at man fra regeringens side havde taget hensyn til bl.a. de indvendinger, der var kommet fra Dansk Advokatråd.

Så fra Venstres side vil vores endelige stillingtagen til lovforslaget afhænge af, hvordan og hvorledes udvalgsarbejdet falder ud.

Vi har også bemærket, at man i forbindelse med lovforslaget ønsker, at der systematisk skal indføres gebyrer for klager. Det er ikke noget, som vi i Venstre bifalder, men Venstres endelige stilling til lovforslaget vil altså afhænge af, hvordan og hvorledes udvalgsarbejdet falder ud.

Gitte Seeberg (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, ikke har mulighed for at være til stede her i dag, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne læse ordførertalen op:

Det Konservative Folkeparti kan kun tilslutte sig det her forslag, hvis det rent faktisk også vil lette behandlingen af klager fra borgere inden for skatte-, told- og afgiftsspørgsmål.

Et af de afgørende punkter på vores dagsorden er at sikre, at forslag fra skatteministeren med løfte om administrative lettelser ikke indeholder en skjult agenda: at regelforenkling i virkeligheden betyder flere skatter. Men det ser ikke ud til, at det er tilfældet med det her forslag.

Omlægningen af klagesystemet taler til den enkelte borgers fordel. At lade Told og Skat gå ind og vejlede alle told- og skatteregioner direkte sikrer borgerne en ensartet behandling. Vi har hermed forhåbentlig set det sidste tilfælde, hvor told- og skatteregionerne individuelt fortolker samme sag forskelligt.

Udskillelsen af behandlingen af borgernes klagesager fra Told og Skat til Landsskatteretten vil sikre den enkeltes retssikkerhed, da det

ikke længere vil være Told og Skat, som skal behandle klagesager over egne afgørelser.

Landsskatteretten skal fremover behandle alle klagesager efter nedlæggelsen af Momsnævnet, Motornævnet og Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene, hvilket også her vil sikre en mere ensartet behandling af sagerne efter gældende praksis fra én og samme uafhængige instans.

Det Konservative Folkeparti vurderer umiddelbart, at ovennævnte vil resultere i en større gennemskuelighed i behandlingen af de i forvejen utrolig komplicerede skatteregler. Det vil tale til den enkelte borgers fordel samt forhåbentlig ligeledes øge kvaliteten af forvaltningen i sager på skatte-, told- og afgiftsområdet.

Grundtanken er forenkling og større gennemskuelighed, hvilket også er konservative holdninger. Det Konservative Folkeparti vil derfor være positive over for forslaget.

Aage Frandsen (SF):

Da SF's ordfører, hr. Kristen Touborg, ikke kan være til stede, skal jeg fremlægge SF's synspunkter til dette lovforslag.

Vi mener også, at det er fornuftigt, at man gennemfører en ensartet klagestruktur på skatte- og afgiftsområdet. Det er derfor også naturligt at bruge en allerede opbygget organisation, som Landsskatteretten råder over.

Selve forslaget er meget teknisk, men sådan som vi kan gennemskue det, er det et forslag, som vi kan tilslutte os.

I lovforslagets bemærkninger siges det, at lovforslaget er »et led i de verserende bestræbelser på at øge rigtigheden i og tilliden til de konkrete afgørelser, der træffes på skatte- og afgiftsområdet«. Den målsætning er SF enig i. SF håber imidlertid, at dette også gælder, når der skal rettes op på tidligere forkerte afgørelser.

Det sidste år har vist, at en række afgørelser fra skattemyndighederne truffet under tidligere borgerlige regeringer ikke har været lovmedholdelige, idet Højesteret har underkendt skattemyndighedernes praksis og fortolkning.

Selv om Højesteret har underkendt afgørelser, der er truffet for 5 til 10 år siden, vil skattemyndighederne imidlertid ikke give skatteyderne mulighed for at få forholdet rettet, hvis der er tale om afgørelser, der er truffet for mere end 3 år siden. Det fremgår af en række såkaldte genoptagelsescirkulærer, og en række SiD'ere har fået afslag på genoptagelse af gamle sager

vedrørende fradrag i forbindelse med arbejde på Storebæltsbroen.

Det kan måske være rimeligt med en vis tidsfrist for at få ændret en forkert selvangivelse, som en skatteyder nu mener er forkert, men det virker helt uforståeligt og ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning stødende, at forkerte afgørelser fra skattemyndighederne, som skattemyndighederne nu altså også erkender er forkerte, ikke kan ændres, blot fordi der er tale om, at de er 3 år gamle. Derfor vil vi gerne i forbindelse med udvalgsarbejdet se nærmere på, om man ikke på det punkt i højere grad kunne leve op til det, som vi synes ville være en større retssikkerhed på det her område.

Vi kan støtte lovforslaget, som det ligger, men vi ville gerne have nogle ting udbygget og præciseret.

Elisabeth Arnold (RV):

Det lovforslag, vi har til behandling her, omfatter jo kun en flik af hele klagestrukturområdet, og det er i det væsentlige en forenkling, idet Momsnævnet, Motornævnet og Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene nedlægges, og der derefter kan klages direkte til Landsskatteretten.

Det er et lovforslag, der i det væsentlige bygger på en arbejdsgruppes rapport og anbefalinger, og lovforslaget har været sendt til høring og er generelt blevet positivt modtaget.

Det er prisværdigt, at man prøver at forenkle, og at man prøver at forenkle både over for systemet selv og over for brugeren, så det bliver mere gennemskueligt.

Fra Det Radikale Venstres side kan vi tilslutte os forslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Da mit partis ordfører, hr. Frank Aaen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne komme med nogle få bemærkninger til det her lovforslag.

Vi kan tilslutte os den ændrede klagestruktur inden for skatte- og afgiftsområdet. Vi er tilhængere af en mere ensartet behandling inden for de mangeartede områder, der her er tale om med Momsnævn, Motornævn og Ankenævn osv., således at der nu sker en vis forenkling af tingene.

Så vidt vi kan se, vil administrative afgørelser på de enkelte områder kun kunne påklages én gang, således at en borger, der bevæger sig på eller ud over kanten i forsøget på at unddrage

sig skatter og afgifter ikke i det uendelige kan trække sager i langdrag. Det er jo tilfredsstillende, når vi samtidig ud fra et retssikkerhedssynspunkt har sikret, at Landsskatteretten fortsat vil være den sidste og endelige administrative klageinstans. Derudover er der så selvfølgelig domstolssystemet.

Med de bemærkninger kan Enhedslisten støtte forslaget.

Kim Behnke (FP):

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at udgangspunktet for det her lovforslag er korrekt, og derfor støtter vi også selve intentionen, nemlig at få præciseret de klageadgange, der er, i det øjeblik man som borger er kommet i klemme i skattesystemet.

Det kan jo være svært for en selvstændig erhvervsdrivende at finde ud af, om det er Momsnævnet, man skal klage til, eller det er en sag, der skal præsenteres for Skatteankenævnet, eller man måske ligefrem skal have en udtalelse fra Ligningsrådet for at nå frem til en konkret afgørelse, og for at der ikke skal være nogen tvivl om, hvordan de regler er, støtter vi altså en præcisering.

Men selv om forslaget er på mange sider, synes vi, der mangler et væsentligt område, nemlig tidsfristerne, for vi synes ikke, sagerne ekspederes hurtigt nok i øjeblikket, og vi synes, en lang række sager trækker ud alt for længe. Og når man eksempelvis ser på den tid, der går, fra en sag første gang præsenteres, og til der foreligger en landsskatteretsafgørelse, så er der mange virksomheder og individer, som har svært ved at vente så længe på at få en afgørelse, ikke mindst fordi den lange ekspeditionstid jo ofte betyder, at folks personlige økonomi og/eller virksomhedens økonomi er stærkt påvirket i den tid.

Derfor synes vi, der under udvalgsarbejdet bør ses på, hvordan ekspeditionstiden i forbindelse med klagesager på skatteområdet kan bringes væsentligt ned. Og vi har på det seneste rejst det problem over for skatteministeren, at sagsbehandlingstiden i en enkelt, måske principiel sag nogle gange er så lang, at andre, tilsvarende sager falder på gulvet, simpelt hen fordi tidsfristerne er udløbet, inden den principielle sag er blevet afgjort.

Sådan må det ikke være på skatteområdet. På skatteområdet skal det være sådan, at borgerne har tillid til, at når de klager, får de også en hurtig afgørelse, og specielt for erhvervslivet er

det jo tit sådan, at et hurtigt nej er mere værd end et langtrukket ja.

Så med disse få ord skal vi anbefale lovforslaget til en god og fornuftig udvalgsbehandling. Og vi ender antagelig med at stemme for forslaget, men vi vil altså gerne se på mulighederne for at få en hurtigere sagsbehandling inden for skattesystemet.

Vibeke Kiil (CD):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på Centrum-Demokraternes vegne udtale følgende:

Når der er nogle, som gør noget for at lette det administrative bøvvl, hvad enten det er for virksomheder eller for private, så er CD med. Det gælder også det forslag, som skatteministeren er kommet med for at gøre det enklere og mere overskueligt at klage over en eller anden afgørelse fra skattemyndighederne.

Skattereglerne er svært tilgængelige, og det tror jeg aldrig vi får lavet helt om på, men derfor skal vi ikke bare acceptere, at der ikke gøres noget for at indirekte skattereglerne således, at de er så overskuelige som muligt.

Derfor synes jeg, det er et fint initiativ, skatteministeren her har taget for at gøre klagemulighederne over afgørelser inden for skatte- og afgiftsområdet mere enkle og ensartede.

Man kunne så bare håbe, at regeringen ville tage fat på andre lovgivningsområder og give dem den samme forenklingsbehandling.

Skatteministeren kan altså regne med Centrum-Demokraternes støtte.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en meget positiv modtagelse hele vejen rundt.

Som flere af ordførerne har været inde på, er formålet med lovforslaget jo at øge rigtigheden i og tilliden til de konkrete afgørelser ved, at forslaget sikrer den størst mulige uafhængighed under klagebehandlingen, samtidig med at Told- og Skattestyrelsen får bedre muligheder for at vejlede de lokale told- og skatteregioner.

Jeg må da også konstatere, at det ikke kun er ordførerne, der har været positive i dag, men at det også er sådan, at den helt overvejende holdning under den eksterne høring har været positiv.

Så jeg tilsiger en hurtig udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik herefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 55: Forslag til lov om ændring af selskabsskatte- loven. (Begrænsning af skattefriheden for havne).

Af Niels Jørgen Langkilde (KF) og Mariann Fischer Boel (V) m.fl.
(Fremsat 4/11 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det lovforslag, som vi her har til førstebehandling, omhandler havnenes skattefritagelse, og formålet med forslaget er ifølge både dets titel og bemærkningerne til det at begrænse skattefriheden for havne.

Af lovforslagets bemærkninger fremgår, at det især er Københavns Havns virksomhedsområde efter sammenlægningen med Københavns Frihavns- og Stevedore Selskab A/S, der har fået forslagsstillerne til at fremkomme med dette forslag.

Indledningsvis må jeg fastslå, at forslaget synes at bygge på nogle vildfarelser vedrørende Københavns Havns skattefritagelse. Forslaget går nemlig ud på at ændre skattefritagelsesbestemmelserne i selskabsskatte-loven § 3, stk. 1, nr. 4, vedrørende de private havne. Københavns Havn er imidlertid som en særlig statslig forvaltningsenhed skattefritaget efter selskabsskatte-lovens § 3, stk. 1, nr. 1, vedrørende skattefritagelse for staten og dens institutioner.

Forslagsstillerne må derfor gøre sig klart, at forslaget vil være uden nogen betydning for den havn, der angiveligt – i hvert fald i det væsentligste – har bevirket, at forslaget overhovedet fremsættes.

For de havne, der er skattefritaget efter bestemmelsen i selskabsskatte-loven § 3, stk. 1, nr. 4 – altså de private havne – vil forslaget derimod få betydning.

Som jeg skal komme tilbage til om lidt, er det imidlertid ikke sikkert, at virkningen vil være den tilsigtede, nemlig en indskrænkning af skattefriheden.

Lad mig lige først skitsere de gældende skattefritagelsesbestemmelser for havne:

Havne kan være fritaget for indkomstbeskatning efter én af flere bestemmelser i selskabsskatte-loven.

Skattefriheden kan hvile på bestemmelsen i selskabsskatte-lovens § 3, stk. 1, nr. 1, om staten og dens institutioner, eller § 3, stk. 1, nr. 2, om kommuner og kommunale virksomheder og institutioner, eller § 3, stk. 1, nr. 4, om havne m.fl.

Såfremt en havn som en statslig eller kommunal virksomhed er omfattet af selskabsskatte-lovens § 3, stk. 1, nr. 1 eller 2, vil havnen være fuldstændig og ubetinget skattefritaget; skattefritagelsen gælder uanset arten af den udøvede virksomhed, og skattefritagelsen skyldes ikke, at der er tale om en havn, men er en følge af den almindelige skattefrihed for stat og kommune.

Skattefriheden efter selskabsskatte-lovens § 3, stk. 1, nr. 1 og 2, omfatter ikke statslige og kommunale aktieselskaber, dvs. aktieselskaber, hvor staten eller en kommune er aktionær. Disse beskattes således som ethvert andet aktieselskab. Statslige og kommunale aktieselskaber kan dog være omfattet af skattefritagelsesbestemmelserne i § 3, stk. 1, nr. 4, hvis betingelsen i denne er opfyldt.

Efter dette, altså selskabsskatte-lovens § 3, stk. 1, nr. 4, er det en betingelse for skattefrihed, at havnen er åben for offentlig trafik, samt at havnens indtægter – bortset fra en normal forrentning af en eventuel indskudskapital – ifølge vedtægtsmæssig bestemmelse udelukkende kan anvendes til havneformål. Efter denne bestemmelse er det således afgørende for skattefriheden, at der kun udøves havnevirksomhed.

Bestemmelsen skal fortolkes restriktivt.

Udøves der f.eks. andre aktiviteter end sådanne, som kan henføres til havnedrift i snæver forstand, bortfalder skattefriheden fuldt og helt. Det gælder også, selv om sådanne andre, såkaldt sideordnede, aktiviteter udøves i et selvstændigt selskab ejet af havnen, idet havnen ved at investere midler i et selskab med side-